

Περὶ τοῦ χάρτου. Ὅπως ἐκ τῶν φυσικῶν δυνάμεων ὁ ἠλεκτρισμός, οὕτω καὶ μεταξὺ τῶν πλαστικῶν ὑλῶν ὁ χάρτης προσλαμβάνει ὁσμῆραι μείζονα σημεσίαν καὶ σπουδαιότητα. Εἶνε γνωστόν, ὅτι συμπιεσμένα στρώματα χάρτου λαμβάνουσι τοσαύτην στερεότητα καὶ ἐλαστικότητα, ὥστε ὑπερτεροῦσι ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην καὶ αὐτὸν τὸν σίδηρον καὶ τὸν χάλυβα. Πρὸς ἐπαύξησιν τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ χάρτου ζητοῦνται ἀκαταπαύστως νέαι ὑλῆαι κατασκευῆν αὐτοῦ. Δὲν ἀρκοῦσι πλέον τὰ ῥάκη, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ μόνων κατασκευάζετο πρότερον ὁ χάρτης. Αἱ ἴνες τῶν φυτῶν παρέχουσι τὸ σπουδαιότατον σκευατικὸν τοῦ χάρτου. Μέγα μέλλον φαίνεται ὅτι θὰ ἔχη ὁ ἐκ βρῶν χάρτης, ὅστις ἐσχάτως ἐφευρέθη ἐν Σουηδία. Τὸ πρὸς κατασκευῆν τοῦ τοιοῦτου χάρτου χρησιμεῖον ὑλικὸν εἶναι τὰ βρῶα. Ἐξ αὐτοῦ κατασκευάζεται οὐ μόνον χάρτης πρὸς γραφήν, ἀλλὰ καὶ στερεώματα σανίδες πάχους 12 ἑκατοστομέτρων, σκληραὶ ὡς τὸ ξύλον καὶ δυνάμεναι νὰ ὑποσῶσιν οἶαν δῆποτε καταρρασίαν. Τὸ νέον τοῦτο εἶδος τοῦ χάρτου μεταχειρίζονται ἤδη πολλαχῶς εἰς ἀρχιτεκτονικὰς διακοσμῆσεις, πρὸς κατασκευῆν ἐπίπλων, θυρῶν, πλασιῶν τῶν παραθύρων, κιγκλιωμάτων, σκευῶν διὰ ἄνθη, σιδηροδρομικῶν τροχῶν, ἔτι δὲ καὶ πρὸς οἰκοδομὴν μικρῶν οἰκιῶν. Ἐν Βρεστανίᾳ κατασκευάσθησαν ἐκ τοῦ τοιοῦτου χάρτου καπνοδόχαι, θερμάστραι, ἀγγεῖα, ἔχοντα τὸ προτέρημα νὰ μὴ συντριβῶνται ὑπὸ τῶν ἀπρὸσέκτων ὑψηρετριῶν, καὶ παντοῖα ἄλλα σκευῆ.

Ὁ σίδηρος καὶ ἡ ἀξία του. Περὶ τῆς ἐτησίως μεταλλείας τοῦ σιδήρου κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα οὐδεμίαν ἔχομεν μαρτυρίαν. Μόλις περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος, ὅτε ἡ χρησιμοποίησις τῆς δυνάμεως τοῦ ἀπμοῦ ἐπηύξησε σημαντικῶς τὴν χρῆσιν τοῦ σιδήρου, γινώσκουμεν ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ ἐτησίως μεταλλευομένου σιδήρου ἀνῆρχετο εἰς 400,000 τόννων (1 τόννος = 20 στατήρας, καντάρια). Κατὰ τὸν παρόντα χρόνον ἡ ἐτησίως ἐξαγωγή τοῦ σιδήρου συμποσοῦται εἰς 21 ἑκατομμύρια τόννων, οὕτως ὥστε ἐν διαστήματι 80 περίπου ἐτῶν ἐγένετο 50 φορές μεγαλητέρα, μέχρι δὲ τοῦ τέλους τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος θὰ λάβῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἔτι μεγαλητέραν αὔξησιν. Ἄν ὑποθέσωμεν τὴν ἀξίαν ἐνὸς τόννου σιδήρου ὅλως ἀκατεργάστου (μόλις ἐξορυχθέντος ἐκ τοῦ μεταλλείου) ἴσην πρὸς 100 φράγκα κατ' ἐλάχιστον ὅρον (διότι πολλὰ εἶδη σιδηρῶν πωλοῦνται καὶ εἰς μὴ εὐνοϊκοὺς καιροὺς εἰς πολλὰ μεγαλητέραν τιμῆν), ἐξάγεται ὅτι ἡ ὀλικὴ ἀξία τῆς ἐτησίως παραγωγῆς τοῦ σιδήρου ἀνέρχεται εἰς 200 ἑκατομμύρια φράγκων. Πόσον μεγάλη εἶνε ἡ ὀικονομολογικὴ σημεσία καὶ σπουδαιότης τῶν ἀριθμῶν τούτων, τότε μόνον κατανοοῦμεν σαφῶς, ὅταν ἀντιπαραβάλωμεν τὰ βάρη καὶ τὴν χρηματικὴν ἀξίαν τῶν λοιπῶν μετάλλων, ἅτινα ἐτησίως ἐξορδύσσονται ἐκ τῆς γῆς. Ἡ σπουδαιότης λοιπὸν τοῦ σιδήρου καταφαίνεται ἐκ τῆς ἑξῆς ἀντιπαραθέσεως:

Σίδηρος	21,000,000	τον. ἀξίας 2,000 ἑκατομμ. φράγκ.
Χρυσός	143 ¹ / ₂ "	" 400 "
Ἄργυρος	3,000 "	" 450 "
Χαλκός	210,000 "	" 210 "
Μόλυβδος	600,000 "	" 180 "
Ψευδάργυρος	300,000 "	" 90 "
Κασσίτερος	20,000 "	" 40 "
Λευκόχρυσος (πλατίνα)	5,000 "	25 "
Βισμύδιον		
Κάδμιον		

Οὕτως ὥστε ἡ ὀλη ἐξαγωγή τῶν λοιπῶν μετάλλων ὁμοῦ, πλην τοῦ σιδήρου, συμποσοῦται εἰς 1¹/₁₄ περίπου ἑκατομμύρια, ἀξίας 1395 ἑκατομμ. φράγκων. Ἡ μεταλλεῖα λοιπὸν τοῦ σιδήρου, τοῦ εὐθηνότατου πάντων τῶν μετάλλων, ὑπερβαίνει τὴν τῶν ἄλλων κατὰ ποσὸν μὲν εἰκοσαπλασίως σχεδόν, κατ' ἀξίαν δὲ διπλασίως περίπου. Ὁ σίδηρος κατέστη πραγματικῶς τὸ χρησιμώτατον καὶ σπουδαιότατον μέταλλον τῆς γῆς.

Συλλογὴ γυναικείων καλλονῶν. Ὅσαι γυναικεῖαι καλλοναὶ θέλουσι ν' ἀπαθανατισθῶσιν, ἀς πέμψωσι τὰς εἰκόνας τῶν εἰς τὴν βαρωνίδα Κλάραν φὸν Δέκλερ (Baronin Klara v. d. Deckler) εἰς Τιφλίδα. Ἡ κυρία αὕτη θέλει ν' ἀποτελέσῃ ἐν λεύκωμα γυναικείων καλλονῶν τῆς τελευταίας δεκαετηρίδος τοῦ 19ου αἰῶνος, ὅπως οἱ μεταγενέστεροι ἔχωσιν ὅσον οἶόν τε σαφεστέραν ἰδέαν περὶ τοῦ κάλλους τῶν νῦν γυναικῶν. Συλλέγουσι, λέγει, εἰς τὰ μουσεῖα τοὺς τύπους τῶν ζῶων ἐκάστης ἐποχῆς, διατὶ λοιπὸν νὰ μὴ συλληθῶσι καὶ οἱ ἐξοχώτεροι καὶ φραιότεροι τύποι τῆς γυναικείας καλλονῆς ὀρισμένου τινὸς χρόνου; Διὰ τοῦτο ἡ μνημονευθεῖσα βαρωνὶς παρακαλεῖ πᾶσας τὰς γυναῖκας τῆς οἰκουμένης, ὅσαι θεωροῦνται ὡς φραιαί, νὰ πέμψωσι τὰς φωτογραφίας τῶν εἰς τὴν διεθθυσίν τῆς εἰς Τιφλίδα. Αἱ φωτογραφαί θὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ πεπειραμένων καὶ εἰδημόνων κριτῶν, εἶτα δὲ θὰ ἐντεθῶσιν εἰς μέγα λεύκωμα καὶ θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ἐν Μόσχᾳ ἐθνολογικὸν σύλλογον.

Ὁ Σὶρ Φραγκίσκος Βουθ (Booth) καὶ ὁ Λόρδος Πέροσκιν, ἀμφότεροι μέλη τοῦ ἀγγλικῶν κοινοβουλίου καὶ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι, συνητήθησαν μίαν φοράν ἐξῶθεν τῆς αἰθοῦσης τῶν συνεδριάσεων καὶ ἀντήλλαξαν τὰς — ἐναντίας τῶν — γνώμας. Ὁ Λόρδος Πέροσκιν ἔμενε ψυχρὸς καὶ ἀτάραχος, ἀλλ' ὁ Booth ἦτο τοσοῦτον ἐξωργισμένος καὶ ἀπότομος εἰς τὰς ἐκφράσεις του, ὥστε προήχθη εἰς τὴν παρατήρησιν! «Τὶ θέλετε νὰ ὀμιλήτε περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος; Σεῖς δὲν ἐννοεῖτε τίποτε, διότι εἰς ὄλας μας τὰς συνεδριάσεις ποτὲ δὲν ἀνοίξατε τὸ στόμα σας.» — «Ὅχι δά, τὸ ἀνοίξα πολλὰκις» ἀπήντησεν ὁ Λόρδος μὲ ἀταραξίαν «διότι εἰς ὄλας τὰς ἀγορεύσεις σας δὲν ἔπαυσα ποτὲ νὰ χασμῶμαι.»

Περίεργον! Οἱ Γερμανοὶ ὅταν ἐπιθυμῶσι τὴν ἐνανάληψιν φσηματος ἢ μουσικῶν τεμαχίου φωνάζουσι «da capo», τὸ ὁποῖον εἶνε ἰταλικὸν, οἱ Γάλλοι ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει μεταχειρίζονται τὸ λατινικὸν «bis»; οἱ δὲ Ἄγγλοι τὸ γαλλικὸν «encore». — Ὅμοίως τοὺς βαθμοὺς τῆς θερμότητος καὶ τοῦ ψύχους οἱ μὲν Γερμανοὶ ὑπολογίζουσι κατὰ τὸ θερμόμετρον τοῦ Ρεωμῆρου, ὅστις ἦτο Γάλλος, οἱ δὲ Γάλλοι κατὰ τὸ θερμόμετρον τοῦ Φάρενχαιτ, ὅστις ἦτο Γερμανός, ἐνῶ οἱ Ἄγγλοι κατὰ τὸ θερμόμετρον τοῦ Κελσίου, ὅστις ἦτο Σουηδός.

Ἐκ τοῦ βίου τῶν βατράχων. Ὁ Ἄγγλος ζωολόγος M. Bell γράφει ὅτι οἱ βάτραχοι, καταβροχθιζόμενοι ὑπὸ ἄλλου τινὸς ζώου, δύνανται οὐ μόνον νὰ μείνωσι ζωντανοὶ ἐν τῷ στομάχῳ του ἀλλὰ καὶ νὰ κοῦζωσιν ἀρκοῦντως δυνατὰ, ὥστε νὰ ἀκοῦνται ἐξῶθεν. Προσθέτει δὲ: «Πολλὰκις ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ βεβαιωθῶ περὶ τοῦτου ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, διότι τοὺς ὄφεις τοῦ θηριοτροφείου μου συνείδιξα νὰ τρέφω μὲ βάτραχους. Καὶ πρὸ ὀλίγου ἐτι χρόνου παρετήρησα μικρὸν τινα βάτραχον, ὅστις πρὸ ἡμίσειας περίπου ὥρας εἶχε καταβροχθισθῆ ὑπὸ ἐχίδνης, ἐκατηδήσαντα ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, κατ' ἦν στιγμὴν ἡ ἐχίδνα ἐχασμάτο, ἀλλὰ καὶ πάλιν καταβροχθισθέντα ὑπ' αὐτῆς.» Τὸ αὐτὸ ἐπιβεβαίωσι καὶ ὁ ἐκ Φιλαδελφίας φυσιοδίφης M. Harlan, λέγων: «Ἡμέραν τινὰ ὁ κύων μου εἶχε καταβροχθισθῆ ἕνα βάτραχον, μετὰ ἡμίσειαν δὲ ὥραν ἤρχισεν νὰ τρέχη ὡς τρελλός, διότι ὁ βάτραχος ἐκόαζεν ἤδη καὶ ἐδορῶβει ἐν τῷ στομάχῳ του.»

Ποιητικὴ ὑπερβολή. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς κηδείας τῆς βασιλείσης τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ Ἄγγλος τις ποιητὴς ἐξέφρασε τὸ ἐθνικὸν ἄλγος διὰ τῶν ἐξῆς παραφῶρων λέξεων: «Ἐφεραν τὴν βασιλίσσαν εἰς τὸ Whitehall διὰ θαλάσσης. Κατ' ἐκάστην ὥθησιν αἱ κῶπαι ἔχον ποταμηδὸν τὰ δάκρυα. Οἱ ἰχθύες ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἔχασαν τοὺς μαργαριταρένιους ὀφθαλμοὺς τῶν ἀπὸ τὰ πολλὰ δάκρυα καὶ παρηκολούθουν τυφλοὶ τὴν κηδείαν. Ἄν μετεφέρετο διὰ ξηρᾶς, πάλιν ὅμως θὰ μετεφέρετο διὰ θαλάσσης, διότι ὁ δρόμος θὰ καταπλημμυρίζετο ἀπὸ τὰ δάκρυα τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς.»